

969

Mag. St. Dr.

Kat Kong.

P

Nie pożyczca się
do domu.

1888. XII. 165.

W. Kochanowski

Kamien Swiadeckwa

nowy
1668

b.m.dv.

1889. X n. 83.

KAMIEN
SWIADECTWA
Wielkiego w Koronie Polskiej/
SENATORA
NIEWINNOSCI.

Przez

Jednego Śląchćca Polskiego

WYDANY.

Wezprawiana Kochow

Roku Państkiego/ 1668.

I 696.

LAPIS TESTIMONII

A D E S T E P O P V L I

Seu qui bicipitis Aquilæ Jmperiali sub iacetis Gubernio

S E V Q V O S

In candidæ Altis corunato Nido, dulcis Libertas
& perennis gloria.

Educauere.

In contiguo Jmperij Regniq; Limite

Situs LAPIS

Non Corynthio ære fulgidus, Aut Phidiaci Styli
sculptus Magisterio.

Sed massa ruditæ ac impolita
Obbrutescentibus hominum linguis.

LOQVAR.

Non multa sed magna

Non magnifica sed vera

Non inania sed solida.

(†) 2 7.055

W. torot

3.350

6939

Illustrissimus GEORGIVS Comes in Wisnicz & la-
rostaw LVBOMIRSKI Sac: Rom: Imper: Prin-
ceps, Supremus Regni Poloniae Mareschaleus, ac
Exer: Camp: Dux, General: Cracouien: Pere-
astauien: Nizynen: Olitzynen: Scopulien:
&c. &c. Gubernator.

Orbis Europæ decus. Throni Sarmatici fulcrum.
Aequalitatis legumq; Poloniae Vindex. Incō-
parabilis Togâ & Sago Ciuis.

DVM SE

Patriz Filium non Priuignum.

Libertatis Alumnum non mancipiura
Regum Ministrum non Seruum.

Ostendit.

Clodiano Iudicio Iudicibus Indicibusq; iuxta Empis,
Pulsa. Innocentia.
In Exilium iit,
Nullo demerito.

Nisi quia innocentis Abelis frugales viq; imæ

Gratæ cælo

Exosí Cain spernebantur.

Inde ille terrâ pulsus, hic Patriâ.

Ah sacerdolum:

Cuprum vitio paracharamatis dicendum, fer-
ro & Chalybe durius.

Ah virtus.

Dominam te putaram, cum sis serua fortunæ.

Tygic.

Tygiclinus & Icellus

Etiam seruiente Roma absurdā Nomina
Quid mali ministri sub Bono Principe possent
Monstrauere.

Sed recogitandum

Haud diurnum cursum esse potentia non
sua vi nixa;

Seianus perdidit plures; inuenit à quo perderetur,
Eius discant exemplo, quā suo sentient casu.
Nam Principes nec in æternum irascuntur

Quā Dii sunt.

Et memores amasse odia ponunt gratiamuē

Quā Homines:

Vos Aduenæ Indigenæq;
Credite Lapii Heroem LVBO MIRSCIVM
iniqua passum:

Immeritū exiliū innocētia non culpæ documentū est,
Inter virtutis prodigia æquanimiter toleratum,

Vos Superstites Posteritasq;
Prosequimini & Condolete:

Non iam Heroi cui Vniuersus Orbis Patria,
Sed Quassatæ Polonia.

In qua

Sceleræ sine Pæna,

Virtus sine præmio.

Veritas non sine liuore.

Sperandum tamen & vouendum.

(†)

Non

Non esse abbreviatam manum Domini:
Ac malos sequi Vtorem.
A Tergo Deum.

At
Tv, In-
clita Vra-
tistauensiū
Ciuitas, olim
Poloniæ pars &
Socia, nunc Oc-
eidetalis Imperij De-
cūs ac propugnaculum
quaꝝ tantū Heroem co-
mi humanitatis officio ex-
cepisti, colis amicè ac reti-
nes. Macte animo generosa vi-
torum fortium altrix, & in perpe-
tuos diffusa ramos Æuictora Laurus
cresce In cuius sin, Indignationis.
Regū fulmina non feriunt In-
nocentes Heroas.

Ac eo nomine Poloniā tibi obstrictam scio
Aduene Poloni Sub acitum hac Vrbe
Cursim dedere,

KA.

K A M I E N S W I A D E C T W A.

I.

Sam sám ná slowo proſi was Starodyſ/
Lub ktorym Orzel dwugłowy pánueſ/
Gdzie Dunay gdzie Rhen nie chamowne wody
W bezdenna Bałtym pedzi y kieruie/
Lub ktorych gniazdo Koronney ſroobodę
Dniepr z Wiſlo nurey ſwymi oplukuię/
Sam sám ná slowo Niemcy y Węgrowieſ/
Wy z Polaki zbrácení Čechowieſ.

II.

Wy ktorzy zá Herb Pogonia waleczno
Majoc/ Lutwyscie pokolenie bytny/
Lub z Polakami z przymierzony wieczne
Przyjaźnia/ Prusow rodzie starożytny/
Wy z Cnota wáſa z inflanci státeczno
Ktorych Ocean otacza biekitny/
Wy tey Korony eo iestescie čiálem/
Daruycie kámen momencikiem málkiem.

Ká,

III.

Rámineń to mowi / ten który tu siedzi
Przy Państw gráncy obu posadzony/
Korynthsackey nie świecny od miedzi
Ucie Práxcella dlotem wydrożony;
Ale glaz gruby wy wiecie Samiedzi
Prostym náture kunstem obrobiony /
Rámineń á żowych / co na cuda nowe
Prometheusz ie przerzucał przez głowę.

IV.

Biedy Slinogorz pochlebowy/gardziele
Opáno wáwesz / v gynil niemowa;
Biedy złość z Cnoty triumph sobie sciele
Pomste z niewinnych ciągnac wárteglowo/
Ożwe sie Rámineń / a choc kow niewiel/
Rzec wam o powiem działa sis iakowa/
Zcod doświadczona prawda miera probe /
Gdy sie na zwierzchnie nie sádzi ozdobe.

V.

Biedy iuż w twárdym Diámencie ryte
Sata ; ten Ortel Polsze obrabili,
De Jagielowskie I mie známenite
R z życiem Pánskim kwapi do Mogily/
Biedy Potomstwo co Bog dał sowice
Pánu strocone dni w ziemiie w pedzily:
Poca sie mozgi y falone głowy:
A w niebie Dekret / kto Krolem gotowy
Biedzi

VI.

Biedzi sie bystrość/ Ktorey rozum duży
Wieczney przywodzą wyrok o pątrzność;
Mocne przyznanie Galle y Fráncuzy/
Ale ku Boskiej cożto wſehmocność;
Chociaż Sennonom z Rzymem szesćie pluzy
Przecie zginely w swojej żałobieści;
Moc ich iako śnieg od Słonca rośnie;
Uciekożdy uciekli Lew/ gdy ten kur piele.

VII.

Piele ten Rogut przed pułnociem czuły/
A cudze śmieci wartaie y grzebie
Pobudził Włochy/ Hiszpany/ Sykuły/
Europie wſytkie myśloc o pogrzebie/
Słyssa go piekney Adriej Insuly
Już też Polsko ma kuśi y o ciebie:
Mało na jednym fráncuskich Państw Tronię/
Goracy chłodnym myśli o Tryonie.

VIII.

Uła zuchwał idzie/ kreći sie y wje
Ulegdy pokoiu Džiwak nie cierpliwy;
A wartałowe wznowiając fakcie
Mieja w prostocie Ułarod ten Cnotliwy.
Jako gdy ciepły promień z Słonca biże/
Czyni sie z śniegu strumień popedliwy:
Tak oni właśnie Świąta iuż przed zgonem/
Żywotā zbyć chce pod zimnym Tryonem

B

Jako

I X.

Jako kłosiły Królestwá Ewropy/
Pomnieć możemy wskak to swoje dzieje:
Francuskim złotem zaciągi y Tropy
Verbue Gustaw y stroi Turcieie/
Przez nich y Turcyn dobrze wstałs stopy
W północy Chrześcijańskich granice y knieje/
Flawet ciemnego Plutona gawiedź/
A co w Averne przed nim niedosiedź!

X.

Diadła nienawiść chciwe myśli żenie/
Czemu drugiego Orzeł porosz pierzem;
Czemu Rakuški Dom wtey świata cenie!
Dużych Państw mnogim zmocniony żołnierzem:
A choć dworazy z Warty y po żenie
Obowiązani krewności przymierzem/
Jeden przed drugim chce mieć swoje Tytuły
Porowna pięć stop ziemie ge Ämity;

X I.

Bo kiedy Bog chciał Rakuska Linia/
Przywiesć do takiej wyniosły Fortuny/
Gdy im Hiszpany y Luzitania
A portugalskie wroce dal zagony
Kasselę Belgij Wegry Boemia
Maledo Cesarski god Tron posiadłony;
Bols to Frankow / y gryza sie wiecznie
Niechcąc przed sobą mieć Niemcow koniecznie.
Dla

XII.

Dla tegoż żałosze oto się starali/
Na to ich się nasadzili Rady;
Jakby Ratusz Woyna pokonali
Szukając przyczyn niesłusnych do swobody
Lub nieprzyjaznym ich je pomoc dali/
Lub na nich bliście podwodziac Sołtady!
Ten chce przodkowac/ ow nieda/ y luźnie/
Skąd przeciwnomi zostawala dużnie

XIII.

Ładzie Impreza niesłusna zapisze/
Polsze w tracie na Tron Kondeńśa
Chociąs Statuty y Prawa Oyczyste;
Jawne ten zawod wali y poruża/
Chociąs crudności widza oczywiste
Koncepty smaza możgi sobie susza/
Złoto brzek wrzątek/ głos/ szek żelaze daje:
Darmo Frantowie. Bog Króle rozdaje

XIV.

Ocoż wam idzie/ y co was ostroga
Do tak żaloney pobudza imprezy?
Wzdyć wiecie dobrze Polska je w bogu/
Je zniey vcielił wasz Henryk Walezy/
Wasze przykłady nauczyć was mogo;
Poco tam kwapić z ład ieden vbieży:
Byszy Ligerym y Sequany wody
Uciech nie rozumne zawstraça zawody.

XV.

Trudnaſt to trudna / y głowy nie cieka;
Podawać Króle / y osadzać Trony/
Ulaywojſy ſobie zostawił od wieka
Order / rozdawać Sceptra y Korony;
On bſtrym okiem widzi to zdaleka;
Kró na Sarmacki Tron iſt przeznaczony
A w Parlamente Uliebiſtym Francuzā/
Uznaño Szczęſcia tego za Ekluzą.

XVI.

Ulie tak żołyniec w Puſezy otoczony
Gdy nań Osocznik oſtrym żebem ſieczę/
Gryzie ſie widząc grot w pierſi wpuſzony
Ze z niego geſto poſoką iuž cieče/
Roziadły rzuca klem na wſyckie ſtrony
Srojſy / gdy widzi iże nie vcieče.
A desperackim rożarzony gniewem
Ścinając / moci ſie nad niewinnym drzewem/

XVII.

Tak oni własnie gdy im myla ſyki/
Grono Polakow kołaiać ſwobody/
Gdy ich zawsjetosć y ſtryte praktyki
Odkrywſy ſigle wſtracają żarody;
A pokreconeſy ſubtelnoſci wiñki
Widzą proſtoſe lubiące narody,
Z inſtey ie pochno mniemając że buda/
D kločiwſy wode nie proznawac z weda.

Tu iuž

XVIII.

Tu iż Párnastich Pánie n' grono chetne/
Trzeba by wásey pomocy doznałem/
Abym te z krywodo díela tak pámiętnie
    Jak we zwierciedle Polsze pokazałem:
Tłumaczenie praw bez prawne y skrzetne;
    Zdepráne Sady z swietym Trybunalem/
Mscieycie sie krywody przy słusności ostrze/
    Wásey Alrei wyrządzoney Siostre.

XIX.

Ale ty naprzod niechybný pámięci
    Pomoż mi prosić Elio swiatobliwas
Co tej wózdy było zadatkiem niechęci
    Zkod na Máršalka iad si ten wyrywa/
Ktora tak wielki pozar istra nieci
    Ktorym djis wójtka Polska ugorywa/
Ze rzeki Pánem byc/ tak tuże w teymierze/
Ktorego zgodnie swiat Polski obierze.

XX.

Tey w ktorey zyic pieśczoney wolność!
    Winienem bronić y strzec z wszelkiej sily:
Choćby odcolani choćby wysokośći
    Wraz sie na moje głowę obaliły:
Chybá je Stany Koronne wiednośći
    Wszystkie sie nato według praw zgodzili/
To y ja zniem. Ale gdy ci niechęci/
    Darmo Rondego projne myshi lecho

X XI.

Wintenem Polskiem Młotce mey Koronie
W korym sie vlagt/ vrodził/ vchowal/
Abym respektu trzymałac na krónie
We alle swobody złoteley záchowal/
Przesiągłem náto w tym Senátu gronię
Gdy náten Vzad Pan moj mie wołował/
Takli w sumieniu zátre skrupul tegi?
A chcęc odstopić straźliwey przysięgi?

X XII.

A; nieodstopie: do stonu żywotā
Po co dni moich natey tu niskości/
Potrzymam swobod drogiego kleynotā
Koronnym Synom pozney potomnoścī/
Záwarte takim tey Korony wrótā
Co nieprofonych/ co ich podká goścī/
Wnym mie Cnotā má wpernia y cieśzy/
Ktorey niezwalgia żadne Interessy.

X XIII.

A takikájdy co Młotek przedaje
Zi biedny Jurgiele y za tro he złotā/
Ucházay mu nigdy dobrze sie nieskáje/
Wojazdkiem Domu niech bedzie sierotā;
Ulich cudie katy počerà y kráje/
Wo roskich z grylliwych dokonzy żywotā;
Ucházay gorski gęsc z złym Ruumem bierze/
Któ jest záboycza Oczyszny wtey mierze
Rzeki

X X I V .

Rzekł záras ręstykie Roczytu Hárpije
Rwiozany na srogim Kapistrze
Cerber Trorgowy / tocząc piany wylej
Okropny lektor wiątry wicią bystrze
A polityków piekielnych Gwardije
Z chodza sie w rade y Avernu Mistrije
Z dynney puśceni Proserpiny cele
Z Julzarami subtelní Armfeli

X X V .

Schodza sie w rade w párku zamieštani
Consiliarze/ na tak na gie wici/
Idzie Demosten Eynecas Seiani
Wysocy starego wieku Foruscyei:
Viss Macchia węi znaglebhy ochlani
Co trosz Florenzo Dynastow sie szczi
Teranstrac Mistrem: Rzeczyw Polko strachē
Idziez Etruskim Santon Ballimachem

X X I V .

A gdy znedzone wiecza mela cenie
Zasiad w rade y Rycerstwie kolos
Z ewizonych Rybel oſt te słowa żenit
Ponure smuklum námarscywy złot!
E y wieyżes teras ma Gallia cenie
Tak stonce Franko m swieci niewesolo;
Zektorym był świat ciasny: Tym wobudz
Sarmatorie dzis silni so y srody?

Sar

XXVII.

Sármátowie co; mårny pełni buty
R ktorzy wsysko máiac nic niemáis /
Djis prawá píšo y dumne statuty
A malo ważne iutro porzucáis/
Z dobrego rządu gmin cale royzuty
A woyny w domu niemejni czekáis;
Miecz w słowach máies/ dais stych foremny/
Tym swiatus stráshny narod ten nikczemny.

XXVIII.

A Fráncuzowie narod co narodow
Páni / sila mu vskapic musiala /
Co jyznych Królestwo Pálestyny grodow:
Ketá waleczna ich popodbiiala
Co bezdennego morza crudnych brodow
Onych od ważna nogá podeptala/
Izráelitom mórze droge ściele
Toż Fránckom czyni do mocney Rupelle.

XXIX.

Dámo twoy napis Hertulesie sumny
Zá Gades y morz Hispánskich otnoga:
Zápádly pyshne dáwnoscio Columny
Przeszedł ich Fráncuz niedościgla droga/
Wielkich Pirámid konst on nierożumny
Szpady Fráncuskiej okurzony trwoga:
Swawyli Mádryd zebce stánac sykiem
Strachu sis perwne nabierze z Merykiem
Pewo

XXX

Pewnie nábierze/ y swiat iedna rāzo/
Gdy błysnie piorun tak mojnego Tronu/
Jeżeli Polak z Franciey wrája/
Zguby swey ſuka y pretkiego żgonu/
Peatki głipi lekce ſobte waſo/
Lilie wſzepić w ſrod Septemtrionu!
Niewdzięczny/ nieznaſ ſobtich ſtarodzieſ/
To lepiej oſtom roſć w Polſkim ogrodzie!

XXXI.

Skob je im wiekſyi ozdoby nábijetá/
Gdy Borbon ſiedzie na Polſki Stolicy/
Chybá iſeby chcieli Kołodzieia
Jak pierwey ſukać wiłkzemney Kruswicy/
Alboli kdra ſaporowſta knieia
Qualificatum ſubiectum vžycy/
Dopiero wolnoſć ſuſragij bendzie
Gdy Grondal ieden na Tronie ich ſiedzie.

XXXII.

Ale ta wolnoſć Szkápa wykłeznany/
Biezy na przepaſć y zguby swey ſuka/
Uliech iedno bendzie trochſ przytrzymany/
Wlozyć nań ſiodło/przybrać mu munſtuks/
Dnaydziemy goſte znaidziem Kawecany
Wktorych na Jeźdca podſobniſt niefuka /
Z ich Ulepożwaſam przykroći im Togi
Czym to narod ten y Pánom ſwym ſrogi

XXXIII.

Wiec Parparaci piekla bezdennego /
N ciemnych Rycow zgromadzony gminie
Kuscie konceptu naysubtelniejszego
Wzak sprawie wzajnej wzak wysokim czynie/
Niech wie potuge Avernu ciemnego
Swiat y o mojnej duszy Proserpinie
Gdy nieba ruszyc Konduks nemoje
Azaz mu Fauor Cocytu pomoze.

XXXIV.

Bo lezli swoje wwasym pozytki
N Panstwo Plutonu rozszerzenie Granic /
Ojako wielkie z Galliey nam wbytek
Przychodza Floty ktorych trudno ganic :
Bedy zaboystwia gestka/ wieksze zbytki /
Gdzie naywysszego imie prawie zanic
Ula poiedynkach zrzesi zagesczony
Do nas Dus ida. calkiem millions.

XXXV.

A gdy Kondegoo bendzecie wdziesi
Wladna panuosc reka na pulnocy:
Polsze Francia grzecznosci vdzieli
A z pelny niecnot bezeki im vtozy/
Wiec na nie erzeba zebyscie wzylad mieli
One wspierajac y byc ley w pomocy /
Kuscie dzis mogoro/ na coscie tu przysli
Kto w Erebie/ nich o Erebie/ mysl.

Dopis

XXXVI.

Dopiero kiedy včichna poncoli
Okropne Pickla gniewliwego sumy/
Rzeczy Kallimach/ pretkoli długoli/
Ukrocim przecie Polakom tey dumy:
Veda wtey ścieci perenne poniętooli
Pomieszawshy te niedosłce rozumy:
A co od Przodków złota wolność wjeli
Wzławny krusiec pretko sie od mieni.

XXXVII.

Przeialem sa ich prawa y zwyczaje
Tu moje zniemi przepedziszysy latę/
A choć E kruskie mile mi też bracie
W tym sie obmieszkal zimny częst swiatę;
Co pokoy rodzi y co wojne daie
Przez co wolności ich woje bydż strata;
Choć przywo nā wie poglodali Szlachta/
Ratio Status przy mnie za Olbrachta.

XXXVIII.

Jakim rząd v nich prowadził sie kształtem/
A sprawiedliwość zbyt niesprawiedliwa
Ten cudze bierze/ swę tracac Ryzaltem:
Owo założenym myto ich perwia/
Ten starb publiczny bradnie/ a owo gwaltiem
Krzywdzi śicoty/ a karai niebywa/
Prawa ich iako owo Pałczyna!
Pan sie przebyte v wieźnie chudziną.

XXXIX.

Uterzob co/ oti eo zo w walnościa/
R rospusty iest pole wyuzdany/
Te nápušení s sovio sie zwierchnościa
Z hrdziec obchodja brykaic na Pány/
A miedzy soba nieslužna równościa/
Ujisse z wyżemi cha porownać stony:
Poddanych zás swih nad Tarczyną ciechy
Jako kozdy z nich gręz, y ciemiezy.

XXXX.

Przez te tedy ich co się nie tak chlubio
Wolność/ naprzod sie Polacy poślizno/
Ktora tak oni nieuwaznie lubio/
Jak mydy sorbet przyprawion trucizno/
Przez co vrośli/ przez co sie y zgubio
R wtych Kánarach Arseniku gryzna/
Jeno subtelnie wiech wpedzić mātnia/
Wolo Bondego niż zgube ostarnie.

XLI.

Wktorym progressie takbym wam chcial rabić/
Snadniejszy oblow gdy zamaciłs woda;
Naprzod osela w Seymy ich zamadzić/
Miedzy soba ich miechajoc niezgoda:
Jednego dwochli dość nato sprowadzić/
Co potresajoc prawem y swoboda/
Jednymy tylko/ niepozwalam/ słowem
Zerwo Seym dżiwnym wolności Latorzem.
Apos

XL.

A potym Wojsko które lizne mało
Ale nieplacne/ wslużbie przez czas długie:
Niechaj sie co im winno poczuwać/
O zatrzymane biorac sie żaługi/
Strzaly w tusinie mocniesze bywać/
Niezbąco sie drzwi gdzie spolone fugi/
Wiec też y oni niechaj związek nowy
Dżynio/ w zaszyte żaługi swych y głowy:

XL.

Ale że twierdza tak żadna nie ślebdzi/
Kedyby Ośiel nie rościł luczny złotem:
Mammona złichy nărzuć i ch miedzi/
Ucie zaraz zbytym głowie ich kłopotem/
Dopieroż fuzel wcał rzućić gawiedzi/
Hoynym Phalerinem podsyciwoły potem/
Ktory każdy z nich tak smakuje chciwie/
Ucie pise by żył/ leć żeby pił żywie/

XLV.

Zahucza przedko po swoich Scymikach
Condens wsyskim/ bedzie w sercu w mowie:
A wroczystego przy stole okrzykach
Puszcioły pełne wypita za zdrowie
Oniem y w Domu/ o niem na Publicach/
Senat się znoić bedzie y Posłowie/
N i przysiega sie/ że co im Valezy
Wśidł. Vorbon ich perwne nie obblezy.

XL V.

Ktore iestliby niebyli sposoby /
Rlekkiego sie zbraniali Plasterzyka/
Wten gás dopiero iub trzeba byloby
Ula nich groznego poruszc Patyka /
Wziac dwane dzieie z nich zasiagnac proby /
Ulauczy tego lat moich Broynika /
Idko w Wołoskiej dotad Bukowinie /
Iub nie kley z drzewa/ ale krew ich plynies.

XL VI.

Tak wiec wważnie zräju konia czwiczem /
Gdy nosic Jeyscá na sobie poczyna /
Glaszem/ mlostamy/ Jesli krnabny biczem /
Kawalkator go mocno w boki w scina /
Wlaśnie tak Trybem bywa Ogrodnicem /
Ktory przy drzewach/ prez wilki odcina :
A Doktor nawet kiedy wkim kowie sile /
Ony vpuſeja zacinaiac žyle.

XL VII.

Puścić by nánich postrach obcy wojny /
Ten negotowych napredzy vstrasy ;
Ze kazal Stambol/ kowie rozlewca hoyny
Silistryjskiemu armowac sie Baszy :
Ze Krym y Ulahay nigdy niespokojny
Wnadzieje lunu/ chea bydz w Ziemi násy /
A sprzysejeni tu sie biora wswaty :
Iuz na Dunajem wypazhy báhmáty
Pozwo-

X L VIII.

Pozwolić / niechaj Budziakowie chyżi
Uzynia / nagle w Podole zabiegi
Niechaj Sambora wysuna sie bliży /
Choćby y Wisłne zakołatać brzegi /
Te wbezpieczam zmiekać ich ujzy /
że sami wyßla do Franciey spiegi /
Nie kamic głowy / niewdąac sie w kosty /
Tey ktorey żywem do złamy sie Posty.

X LIX.

Wiec je to vnih naywieksze podniata /
A z tadi na Króla wzruszaia sie slowki ;
Gdy ich moźniejszy podzurza ; A za ta
Olazyja swe wywiera przymowki ;
Uboga nedzja szyczac sie Bogata /
Wiec w te vderzyć rosleyse Młakowki /
Zamilkne / ieno iako na Psy Jeża /
Tak na tych Herstow bedzie kajn y wieża.

L.

Ale je pierwości Królowie niedbali /
Karanie winnych z reku wpuszcili /
A osławowy Trybunat im dali /
Czym bóstwne statum suum ostabilii /
Wszystkie vakansy chociażby rozdali /
Bez karę złość sie ludzka bardziej silni /
Inaleśc sposob / niech zna oddany miare /
Skad ma nagrode z tadi mieć moje kare.

A tey

L I.

A tey by naprzod co z brzegow wylewa
Sreniawie/ Rogow vtrzeć niezawadzi/
Ktora w swych myslach / y te czesko wiewa
Siebis gy kogo na Thronie osadzi:
A mowi/ niech sie Francuz niespodziewa/
Aby mu za mnie w Polsce byli radzi:
Zwaliwshy ten Pniak z drogi/ tak polusy
Ustano/ ktore nastaly Rakusy.

L II.

Tak kiedy Polska Bellony Zawiszy
Ustawney bedzie podlegac furys;
A potym falszem miedzianey monety
Z niewolem one do swojej falkcicy/
Sprawiedliwosci dopieroż Tron swiety
Wywrocić gwalem. Tamże Elecicy
Stanowic Prawa/ Vexillius protensis
Et que capulus dictaueris Ensis.

L III.

Zakrykna Viat, nietylko Ziemianie/
A Sarmackiego co berla stuchaj/
Ale y nasze podziemne oczlanie/
Ije przewiodly/ swe pociechy maja/
Za wielki dochod Plutonowi stanie/
Ze sie Polacy z Francuzami bratats:
Zadry Austria, y co skrydla serzy
Zachodni Orzel/ predko sie wypierzy.

Jeno

L VI.

Jeno wymowil. záraz gmáchy čiemne /
A Kateraczy piekielne zádrzaly
Zmierzch wieczny woszedzie/ a piece wapienne/
Echneycka powodz z plomienia wydaly;
Iskrzo sie lochy/ y kluzy bezdenne/
Hymery Szreca Auern wylie cally:
Jak gdz w rozdete Jamy wicher winie
Po wielkim huczu selest Apenninie.

L V.

Przypádlá ráda; vota ido zgodnie/
Otrabion Edykt w Pieskielney Rátušy/
Juž Tyziphona głowe samorodnie
Warkozem Wezow ocozono pušy
Juž Eumenidy / swo pale pochodnie/
A woż Bellonie zatacza Boniushy /
Dłosc/pomsty/mordy/ z swo niecnot Maciora
Wojna/ do Polski rotami sie biog.

L VI.

Jerzy miedz bita / vvalnymi mloty /
Choć ja piennia Wience z Lauru wite
K: B. Wegierski / y Arábcyzk złoty /
Cierpia wygnante a mnley przyzwoite /
W Myncarskich Kužniach/ przybywa roboty /
Zení sie w ogniu z miedzia sklo sowite /
Choć sie lud skarzy/ y swo zwierzchnosc wini
Pilni swey pracy Tymph/ y Boratyni.

D Sam

L VII.

Sam zasłużony w tym sie żołnierz żali /
Ze krew wyławły / wiek zpedzony młody /
Co Szyku nigdy w dobrych stali
Niewidział / przed nim porywa nagrody :
A desperat w tey dżielacy żali /
Na Oyczynie swojej chce wetować skody /
Bolesna mu to ; gdy widzi / a ono
Kopią służy / żold bierze wrzeciono .

L VIII.

Adryatyckiej tak wiec na odnowę /
Gdy z Euronatem Auster się wspierać
Gwałtowne wiątry / przeciwioć się środze
Obledny Okred tam y sam mosta
Zewsząd go kłocac. Toż Polsce niebodze
Teraz Piekielne Jedze wyrządzają
Kiedy postronnych niezwalczona razem
Wiec io domowyw poniekać żelazem .

LIX.

Nieplerwey iednak fundamēntu russo
Aż ostatek podpore iedyne
Sprawiedliwości ; ktorą Polski Dušo
Bez której Państwa walecia y gins
Tym biżem kilku wiściawṣy / sobie tużo
Ukromić wszystkich moźniejszych ruin
Gwałt prawa gyniec. Cny Mārshalku a cy
Już obwołane pierwṣy masz mandaty .

Ty

L X.

Ty ktorys nigdy namnieyſſy Publiko
Uſie omieſkiwał/ dla miley Oyczynę /
Ty ktorys Szwedzkie Károłowe ſyki
Gromiac rozdawał im nie bez kwole bliſny
Ty coſ Węgierskie żartkie Kopijniki
Dgnioſtſy Siedmigrod ſpuſtoſyl im žyzny
Eny Bohaterze tuć ſlawy przybywa
Sam na cie Wojny mandat obwolywa.

L XI.

Tys Króla wwiódł/ dotrzymał Korony
Máto niewiętey w Szwedzkie depoſity
A Pogromiſtſy Moſkiewſkie Sztwadrony
Szeremetaſ mial Tryumph znamiennity
Teraz zelzywie iestes obwiniony
Gdyć a to zazdrość bala rok záwity
Idzieſt niewinny z Oyczyny Pielgrzymem
Tys Afrikanem/ a twa Polska Rzymem.

L XII.

Cierobiegna Matko on ſie blokac bedzie/
Wygnancem cudze pocierając ſtrony
Ale niewinnosc iego glosna wſedzie
Opowie świata ſe iest ſle Sabzony/
Ty ſie przeciwisz w tym Rzymowil ſzredzie/
Ktory wypidzil mejne Scipiony
Wygnancem mabry Cicero wedruje/
Gdy nań niecnotā Verres infyguje.

LXIII.

Stojcie Sedziorie / nie Blodrusow
Sprawie Sadzicie : Swiadkowie naieci
Blache dowody / na niewinna glowa
Nieprzyjaciele sterdzi sie wojisci /
A ty Barniczu ktorys Judasowe
Wjial na sie postac / chciec to miec w pamieci
Ze przydzie ten czas / kiedy zdrayca zdradnie
Potonan bedziesz / lub zginiesz skaradnie.

LXIV.

Ale o Boska opatrznosci wiezna
Ktora dodajes niewinnym obrony /
Przeciwko ktorey zlosc ludzka wsteczna
Slawet piekielne nieprzemoga brony /
A gemuj rekla twoja teraz wsteczna /
Ze ogniskami niemsci sie Piorony
Krzywody tak lawney o Altraa swieta /
Niedarmos z diemie na Uiebo jest wzieta.

LXV.

Niedarmo wolaš Rata niewinnosci /
Ida posielki z Uieba y odludzi /
Uie z chodzi Woysku na tey zarliwosci :
Teš chuc w dziemianach ujalenie budzi /
Wielka y Mala Polska swoje wlosci
Opuszcza / ida bogaci y chudzi
Ale w przod prosto jezrzo Krolu Panie /
Miey nad niewinnym tym / vlitowanie

Tak.

L X VI.

Takli nam mile domowe hatalsy/
Przez ktore iawnie Oyczyna niszczyte?
Doscie Krwie Polskiey po te wszystkie gasy/
Ulie hamowaniem potokiem sie leie/
Peine sa Jencow Bozlowy y Jassy
A predko zbrancow naszych Krzym z Polscieie/
Szpetnie wojujem/ mizerniez zwyciejem
Kiedy sie wnetrznym zgubitemy orezem.

L X VII.

Ulie zmiecky proba zagniewocanych vfy/
Prozno przyzyny / daremne suppliki
Cieskie Armady z Arsenalow rusy/
Niemieckimi ia ogrodzistwowy pilki/
Bratnie Choragwie przeciwny wojter puszy/
Syn przeciw Oycu w rojne idzie byki/
Strach / jal / sromota wstyd/ widzacy kse
Przeciwko Krzyjom na Choragwiach Krzyje

L X VIII.

Stoi tak co gonię / wpadniesz w samolowke/
Insa wiecikac / insa kto vchodzi/
Odnesiesz owe Wojskowe przymowke:
W bitwie dwac razy mylic sie niegobzi/
Poznasz a predko Miasto Czestochowke/
Dla nabozenstwa kedy Potnik chodzi/
Aczci y Lithuania/ wiem ze ten dzien swieci
Ktorego byli pod Mury przyleci.

LXIX.

Malo y nā tym w ten znowu goniony/
Taniec sie Wojska vporczywe wioda/
Obiekty w bykcie Wielgopolstkie strony:
Gopolejskich Jezior przegrodza sie woda/
Skarzy sie Kolnik wniwez obrocony/
A Szlachcic cieska narzucony skoda/
A z tych kiedy kto z karga swa przychodzi/
Fructus to belli / wieś sie ta roschodzi.

LXX.

Fructus to brzi: Wiec taki sielecie
Takiem bedziecje zbierali orouce /
A kiedy chciwie kowie bratnicy pragniecie /
Da Bog sie w swoiej zmycie posoce/
Dalej zwioskowi lub folgowac chcecie/
Samā ich rekā Boska iuz klopoce :
Sresciu Tysiecy Uliencow Szquadron duzy/
Zbie przy Monterwskiej na glowe Kaluzy.

LXXII.

A w tym Traktaty/ bo pokonu prosi :
A szerze zebrze laski nie gniewany
Tym je zwyciezco nic sie nieunosi /
D pokora idzie do Pana Pobdany /
A to nie dosyc kopek w vcho cosi /
Trzeci raz iuz jest na Glosko wygnany/
Cokolwiek mial sil ciemny Stryz/ te calkiem/
Wywarl niewinnym wsczac sie nad Marshalliem

A ty

LXXII.

A ty one Miasto Wroclawiu bogaty /
Ktores wielkiego Wygnanca przyisko/
Ty ktore kiedys do Polski przed laty
Nalejoc / ciescia Sarmaciey bylo
Ten twoy postepet animusowaty
Wiecznie w spominac w Polsze bedzie milo
Gdy za twoich murów potekno Pala
Do Marsalka sie Jedze nie przyblizo

LXXIII.

Leć ktoż doscignie wyroki przebwieczne/
Kto zgadnoć Dekret woli Boskiey może /
Na tym wygnaniu Dni swe ostategne
Koniec grobowe tam żalega loże
Czyliście go to granice tuteczne/
Ulegodne Polski: Ale o moy Boże
Niechce sie badać co jest w tajemnicy:
On li to zgrzeszył cy iego Rodzicy.

LXXIV.

Ale chociażby nietylko głaz maty /
Lecz y Egypckie pokreślil Kolosy
Ktores Mauzola benda wystarczaly,
W Marmurach kujac Phydiackie Ciosy/
Zebry okryślic animus wspanialy
Glossac niewinnosc iego pod Niebiosy/
Jeno tez Cnoto w tymes jest bogato/
Ze samey sobie sumas jest zaplato.

LXXV.

Żedrznie się Hispan aż za Gádytanem /
R niewinności tego się wzali /
Od niego bity Siwod za Oceanem /
R Włosi wówczas bedą dzierowali :
Ze w wolney Polsze pod obuánym Pánem /
Tym o przykładzie nigdy nieszychali /
Aleć iuż Rámien żegna cie co cztasz /
Wiencey powiedzą żywii gdy ich spytasz.

EPI.

EPITHYMBION,

SEV TUMVLVS CÆSIS AD MONTWY
GERMANICIS LEGIONIBVS.

S Iste vomerem Crusuiciensis Arator,
& adfatis Goplao littori parce iugeribus
Etenim

Hac congestâ humo
Ingens Germanicorum cadauerum aceruus tegitur,
Tragicum Orbi Polono spectaculum
Polonorum conducticii contra Polonos stetere,
à Polonis cæsi,

Illi sunt
Qui multo ære empti,
Inter causas publicæ paupertatis primo,
deinde,
Inter Instrumenta opprimendæ libertatis habiti,
vt colorem Ciuite bellum habere posset,
illud sanguine suo purpurarunt.

E

Ante

Ante prælium Triumphabundi
in prælio cæcidere:
Publicæ paci victimæ
Et qui ad pugnam cursim venerunt,
raptim pro spolio, mortem recepere.
Percussorem quæris?
Iniquitas causa fuit;
Ab hoc loue hi Gigantes prostrati;
Quo hoste edita strages?
Ab amica manu colligati exercitus,
Septem manipulis rotario milite
Quater mille Virūm, vtrici ferro cæsi
Duo millia cæno hausti
reliquis fugâ consultum
Illi interièrē;
Qui viui quietem cùm ferre non possent,
pacem mortui accelerauere.
Excussum curru solis Phæton tem
Hic tumulari contigua credidit vicinia,
Nisi quod illi mæsta sorores
In Eridani Ripâ,
crebro lachrimarum Imbre
parentarunt.
His viduatæ Vxores,
In Goplozo Littore, multo ciulatur.
Dixere nenniam.
Vrgc nunc securus Aratrum Incola,

Et

Et fessos boues graminoso dimitte littori,
premant Vago terram vestigio graues abigeis,
Crusuiensemq; posthac orā fertiliorē spera,
quz toties I heutorico imbuta cruento,
pingue scit.
Ara securus & vale sospes.

NAGROBEK NIEMCOM.

Pod Montwami w Potrzebie pobitym.

Tu nad brzegiem odnogi wslawionego Gopla/
Ręką dwie stowrych Niemcow Królew: pognios
Nie pomoglo Gib faier/ przedko bystre bronie/ (tłā/
Srogi w ludnym sprawiły pokos Garnizonie:
Jedni się na Murawie z śmiercią przywitali/
Drudzy w Kaluzy życia igniocey odstradali;
Wszystkich wieńcy mogile pod okropnym Niebem/
Smutne żonki wezciły płaczliwym pogrzebem/
Kataiu iż rodząyna Orz Ziemię bezpiecznie/
Jużci Wołów w flaciey ci nie wezmo wiecznie.

ELLONIAS

11,006.

Biblioteka Jagiellońska

stdr0010390

